

בסיועה דשמייא

גלוון

ילקוט שיחות ופנינים יקרים

שנה ט' גלוון ב"ט (תנ"ז)

דברי תורה ומרגלאין טבין
מהר"ק צים"ע פועל ישועות בקרב הארץ לבן של ישראל
מן רבי נפתלי צבי הלברשטאם זצוק"ל ז"ע
אבד"ק באכוב

שב"ק פרשת אהרי - קדושים

גָּלְקוֹם שִׁיחֹות וּבְנוֹאַם יִקְרִים

שׂוֹכֵן לְשֻׁמּוֹעַ מִבְּקָרֶן אֲדָמוֹד הַגָּהָק צִיסְעָזְקָא לְזַעַעַא

אַהֲבָת עַזְלָם אַהֲבָתִיךְ

מתוך שיעור בספה"ק בארכם חיים
פרשת נשא עה"ב יברך ונגו'

תש"ח להרה"ח ר' יוסף יואל קנאפפלער היי"ו שנග בנו טובת עין והעניק לנו טעיף יקר זה מאוצרו להשquet צמא חסידן מנהר היוצא מעדן, זכות רבינו הך יגן בעדו להינצל מכל פגע ומשחת

הנהגת הטעעה כלו נסיט, ואף בזעם של הסתרת פנים לא נגדעה חיללה אהבתו יתב"ש לבני אהוביו

דער בארכם חיים זאגט דא א גוט ווערטל - "אסתור מן התורה מנין" -
אווי אויז דא א מאמר חז"ל (חולין קל"ט ע"ב) - פון וואנעם וויס'mirמן התורה די
גאנצע פרשה פון פורום - דער נס - די הצלחה - "אסתור מן התורה מנין?"
שנאמר (דברים לא", י"ח) **ואנבי הסתר אסתור פני** - ס'אויז דא א פסוק אין
פרשת נצבים **ואנבי הסתר אסתור פני**.

זאגט דער בארכם חיים, או דאם זעהט עפעם אוים נישט פארשטטונדרליך,
וואם הייסט "אסתור מן התורה מנין?" - די נס פון אסתור המלכה אויז געווען
טויזנטער יארן נאך קבלת התורה, נו ווי קען זיין אסתור אין די תורה? וואם
פרעוגט ער דא? דאם אויז דאך גארנישט קיין שאלה.

און דאן, די תשובה איז נאכמעד אינטראנסאנט, או וויבאלד ס'שטייט אין די תורה ואנבי הסתר אסתיר פני איז דאס הייסט "אסתיר" - וויל דער ווארט אסתיר איז ענליך צו דער ווארט אסתיר - וואס מיינט דאס? וואס פאר א שייכות האט דאס?

זאגט ער, דעם שמוועם טאקט, וויל "דער" נס איז געוווען מלובש כדרך הטע - אזי איז דאך געוווען בי אסתיר המלכה - ס'איז געוווען א נס וואס מ'האט נאך געקענט מײַגען פשוט או על פי סיבה איז עם אזי - ס'האט נישט געוווען בפרסום.

אידן מאמינים - מרדכי הצדיק און אלע קדושי ישראל - האבן געוואוסט - זי' האבן נישט געהאטן קיין ספק אויף קיין רגע, און אזי האט מען געלערנט מיט אודישע קינדע, או דער אייבערשטער האט זיך אנגענומען פאר אונן, און אכטונג געגבן או אידן זאלן ניצול וווערן, און די גוים די רשותים זאלן האבן א מפללה, אבער אלעם איז געטהון געוואווארן בהסתור.

"אסתיר מן התורה מנין?" - פון וואנעט וויסט מען או דער נס וואס ווערט געטוון "אסתיר" - וואס ווערט געטוון אזי ווי בי אסתיר המלכה - וויל דער אמת איז - וואס זי' זאגן אלע - יעדן טאג - יעדער מענטש - א מענטש גייט און ער אטעט - וווען א מענטש זאל נישט אטעטן שטארבט ער באלאד - אן דעם קען א מענטש נישט עקוועטען - או א מענטש אטעט איז און אטעט אוים איז דאס א נס - דו מיינסט נאר או ס'איז אזי - די סיסטעם פון די וועלט גייט אזי, דער מענטש איז אזי געבוריין געוואווארן, ער קען אטעמען, און ער קען גייז, און ער קען ועהן מיט די אויגן - ס'איז בולו ניסים, ס'איז נישט דא א זאך ווי א דרך הטע, באמות. אבער על כל פנים, זעהט עם דאך אוים ווי א דרך הטע.

"אסתיר מן התורה מנין?", מיינט מען נישט צו פרען די מעשה פון אסתיר המלכה מן התורה, נאר מ'מיינט צו פרען דער מיז ניסים אזי ווי ס'איז געשעהן

בי אסתור המלכה, מניין? שנאמר ואנבי הסתר אסתיר פni - ס'אייז דא אמאַל א זמַן פֿון הַסְּתָרָה פֿנִים - אָנוֹ דַעַר אֲמַת אַיִז, אוּ הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ הָאָט אָנוֹ לִיב אַיִז אֶלְעָז וּמְנִים אָנוֹ אַיִז אֶלְעָז מְצֻבִּים, נָאָר, דַעַמְאַלְטָם וּוֹעֵן מַזְעַמִּיר רָאוּי, מַזְעַמִּיר וּוֹעֲרָט, וּוֹיַזְטָמַעַן אָנוֹ נִיסִים גָּלוּיִם, אָנוֹ ס'וּוֹעֲרָט נִתְפָּרָסָם אַוִּיפָּדִי וּוֹעַלְטָמַעַן אַיִז דָא אָבָאשְׁעָפָר, אָנוֹ אוּס'אייז דָא אָעַמְגַּדְתָּהָר - דַי אִידְישָׁע קִינְדְּעָר וּנְעַנְעַן דַי אִידְן דַי מַעַנְטְּשָׁן וּוֹאָסָזְיַי הַאָט הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ בּוּחָר גַּעַוּן - "הַבּוֹחָר בְּעָמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה", אָנוֹ פָאָר זַיִטְוָט עַר דַי סָאָרְטָן נִיסִים. אָבָעָר אַמְאַל אַיִז דָא אוּס'אייז אָהַסְטָרָה פֿנִים, וּוֹאָסָדָם וּוֹיַזְטָמַעַן נִשְׁטָמַע פָאָר קִינְיָעָם, נָאָר דַי אִידְן וּוֹאָסָזְיַיְסָן, דַי וּוֹיַזְיַסָּן.

ענטפערט עַר זַעַהְרָ גּוֹט - דַי שָׁאַלְהָ אַיִז אַרְיכְּטִיגָּע - "אַסְטָר מִן הַתּוֹרָה מַנִּין?", אָנוֹ דַי תְשׁוֹבָה אַיִז אַוִּיךְ זַעַהְרָ אַרְיכְּטִיגָּע: "וְאַנְבֵּי הַסְּתָר אַסְטָר פni", ס'וּעָט זַיִזְיָן אַז וּמַן פֿון הַסְּתָרָה פֿנִים, אָבָעָר בְּמִצְיאָות, בְּעַצְם הַעַצְמוֹת אַיִז עַמְגַּדְתָּהָר צָו ס'אייז בְּגָלוּי, אָנוֹ דָסָם אַלְעָם וּוֹיַזְטָמַע אַוִּיפָּדִי אַהֲבָה פֿון הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ צָו אִידְישָׁע קִינְדְּעָר.

~~~~~

הַזְּקָדָד דַי אַמְצָץ לְבָבְכֶם

~~~~~

לְיִהּוּטִים עַתּוֹרָתָ רְבִינוֹ הַק' זי"ע

עֲנֵנִי הַתְּחִזְקָות בָּאָעוֹנָה וּבָעָזָן בְּהַשִּׁׁי"ת דָלֶל מֵה דַעֲבִיד לְפָבָעִיד

לְבוֹא נָרָאָה עַיִן בְּעֵין הַאָנָך שְׁכָל הַצְּרוּת בִּימֵי הַגָּלוֹת הָיוּ בָאֲמַת טּוֹבָות עַצְמוֹת וְחַסְדִים נְפָלָאִים בְשִׁבְיל הָאָדָם. וְאַשְׁרִי הַגָּבָר אֲשֶׁר גִּיל וַיִּשְׁמַח כָּבֵד כָּעֵת בְּכָל מָה שִׁתְּרַחַשׁ עָמוֹ מְתוּחָ רָאִי בְּעֵינִי הַשְּׁכָל שָׁאַין כָּאן אֶלְאָ רְחָמִים גָּמְרוּם מִבְּעֵל

...אָנוֹ לֹא מְבִינִים דַרְכֵי הַשֵּׁם יַתְבָּרֵךְ וּבְהָדִי כְּבָשֵ׀י דָרְחָמָנוּ אִין לְנוּ הַשְׁגָה, אֲבָל אָנוֹ מְאַמְנִים בְּנֵי מְאַמְנִים דָלֶל מֵה דַעֲבִיד וּרְחָמָנוּ לְטָב עַבִּיד, וְאַא"ז הַדְּבָרִי חִיּוּ זי"ע מְבִיא בְּכָאָמָרוּ לְחַנּוּכָה בְּשֵׁם רְבוּ אַא"ז הַק' מְוֹאָפְשִׁיךְ זי"ע שְׁלַעַתִּיךְ

לעב' מיר אין א וועלט - אין וויס נישט וואס אין
בין געוען אין א פרער' דין גלגול, און דו וויסט
ニישט וואס דו בייסט געוען, ער וויסט נישט וואס
ער אין געוען. און ווער וויסט צו ער אין געוען
אין מאל מגולגל, צו צוויי מאל, צו דרי' מאל,
ויפיל מאל מידארף מותקן צו זיין, און וואס
מידארף עפעס צו טהו... און ס'קען זעהר זיין, און
די זאך וואס דאכט זיך מיר אויס, און דאס אין די
גרעסטע עגמת נפש פאר מיר, דאס אין גאר די
גרעסטע טוביה.

(נתוך ניחום אבלים)

...די חז"ל פארציזילן א מעשה, און צוויי מענטשן
זענען געאגגען פאָרן אויף א שיף, זיין זענען
געאגגען האנדלן, און מיט דעם האנדלן האבן זיין
געדראפט נטעשר צו ווערן, צו ווערן מליאנערן
משם. און בי איינער, און נקס קוץ בריגלו - ער
האט אין זיך אריין גענומען איז שאטיק האלץ,
אדער א שמוציגע זיך אין פיס, און ער אין
געוואָרן זעהר קראָנק, איז ער האט נישט געקענט
אוועק פאָרן, און דער צווײַטער איז אוועק
געפֿאָרן.

אייז דער מענטש איז געוען מלא צער און יסורים,
ער האט זיך אלץ פארגעשטעלט, ווי יענער וועט
דאָרט אהין קומען, און ווי ער וועט האנדלן, און
ווי ער וועט קייפּן, ווי ער וועט פארקייפּן, ווי ער
וועט ווערן א מליאנער, ווי ער וועט נטעשר
ווערן, און ער, האט זיך אריין גענומען דאָרט אין
פיס, ער איז פארבלוטיגט געוואָרן, קען ער דאָר
ニישט פאָרן, איז ער געוען מלא צער.

א פָּאָר טאג שפֿעטער איז ער געוואָר געוואָר,
או די שיף איז דערטרונקען געוואָר, און יענער
וועט גארנישט אַנקומען, יענער וועט גארנישט
האנדלן, ער וועט גארנישט ווערן קיין גביר, דאס
וויב וועט נאָך בליעָן א עוגנה, און די קינדער
וועלן בליעָן יתומִים - רחמנא ליצלן.

הרחמים ית' המחבב את כל נפש מישראל באהבה
נפלהה ובلتוי מוגבלת.

(מכتب קודש)

...לבבי נשבר על מצבר ונפשי מרגשת מה שעובר
עליך יום יום. אולם חובה علينا להתחזק באמונה
באבינו שבשמים ית"ש דכל מה דעביד לטוב
עביד, כי אין רחמי כرحمי בעל הרחמים ית'
המרחם על כל אחד מבני' באהבה נפלהה
ועצומה. כתעת אין לנו עיניים לראות כבשי
דרחמנא, אבל כפי המובא בדברי חיים בדורשו
לחונכה בשם א"ז ה' מרופשיץ ז"ע, הר'
לעתיד לבוא תגלה עין בעין האיר שכל הצרות
בימי הגלות היו כולם טובות וחסדים עצומים.

(מכتب קודש)

...מהו מaad הפליגו חז"ל בעוצם גודלות יסורים,
ואף שדור הזה חלש מדי לעbor נסיוں העוני
והצעור, ואכן דא אמרו לא han ולא שכрон, מ"מ
לאחר המעשה הלא באמות אין כמותן לטובות
האדם, וכאווז"ל אשריהם לצדיקים שמגיעו אליהם
כמעשה הרשעים של עזה"ב בעזה"ז, וברש"ז
כלומר שmagigע אליהם צרות לצדיקים בעזה"ז
בדרכן שmagigע לרשעים לרשות בעזה"ב. ומולשתן
אשריהם בולט זהה אוושר גדול להם לשבול
ה策ער. ואזאומו"ר מבאובז זוק"ל הי"ד התבטא
באחד הימים בברחו מפני הרבה המלחמה
האחרונה, שאלו היו נזתני לו "כל חלל דעלמא"
שימכוו את היסורין העוברים עליי, לא היה
מושכם, והיינו כנ"ל שאין אוושר גדול מזאת.

(מכتب קודש)

...אווזי ליעבט א מענטש א דורך כל רגע ורגע,
און לך רגע שהוא بلا פגע, כל יום קלחתו
מורבה מחבירותו, און מוויסט נישט... אונז

אייבערשטער וויסט או ס'אייז גוט, דאס געבט ער
יעדן איינעם, און וווען סייאלאט גוט געווען
אנדרש, וואלט דער אייבערשטער אנדרש
געטווען, היטוב ומיטיב לכל, דער רצון הבורא אויז צו
טוהן גוטס יעדן איינעם.

ס'אייז דא א חתם סופר - וראית את אחורי -
שפערטער וועסט דו געוואויר ווערן - ופנוי לא יראו
- קודם וויסט מען נישט, קודם מיינט מען
נעבער - ס'יעטה נעבער אויס או ס'אייז נישט גוט.
אויף דעם זענען איידן מאמײַנים, אויז מיר וויס'mir,
אויז ויי ס'שטייט "בחן ובחסד וברחמים, הוא נוּטָן
לחם לכלبشر" - ב"י דער שרטע ברכה בימ
בענטשן - אויז אייז די נוּטָה הברכה "בחן בחסד
וברחמים".

(מתוך שיח קודש)

...מ'גייט היינט א דארך זעהר א שוווערע צייט אין
פרנסה, ס'אייז דא אסקאָר פון יונגעלייט וואס זיצן
דא, וואס בעונונטינו הרבים - זי פאַרדינען נישט
כדי מהיitem.

איך וויל זאגן - קטש עמיינער קען טראקטן אוֹז
ס'אייז גראָג צו זאגן אויף יונעט'ס השבון, אבער
ס'אייז נישט חיללה אויז - אוֹז מיטאָר זיך נישט
מייאש זין. אונז זע'mir מאמײַנים, אוֹז יעדער זאָך
וואס השם יתברך פִּרְט אֵין דאָר לטוּבָה,
מי'ויס'mir אוֹז ס'אייז דאָ אַנְסִין העוני, אונז אַ
נסִין העשר, אונז ס'אייז בלתי שם ספק אוֹז ס'אייז
לטוּבָתינו.

מ'זאגט נאָר פון היילגן באַרדיטשוב'ער, אוֹז דער
קדושת לוֹה האט געזאגט צו השם יתברך: "אויב
ס'גייט מיר גוט, אוֹז עס דאָר אוֹודאָי פון דיר -
פִּרְט דאָר השם יתברך לטוּבָה - אויב ס'גייט
חיללה נישט גוט, נוֹ, אוֹז עס דאָר פונקט אויז פון
השם יתברך, אונז אוֹז ס'קומט פון השם יתברך אוֹז
עס דאָר שווין מומילאָ גוט".

האט ער געדאנקט דעם אייבערשטן, פאָר דִּ
צְרָה, פאָר דִּ צְעָר, וואָס האט זיך אַים געמאָכֶט -
האט ער ערשת איינגעזעגן ווי השם יתברך האט
געטונגן מלאָ חסדים מיט אַים, וואָס ער האט זיך
דאָרט אַבְּיסָל אַקלָּפְּ גַּעֲגָבָן אַין פִּס, וואָס נאָך
אַטְּגָּז צוֹי ווועט זיך ער סְפָּרָהִילְּן, אַונְז דָּאָרְך
דעם אייז ער ניזול געוואָרָן פָּוּן דערטרונְקָעָן.

אַונְז אוֹזְיָה כהנה וכנה - אַיך נוֹז נאָר דִּ אַיְיָעָזְקָה
בְּדַרְךְ הַמְשָׁל - ס'אייז דאָ צענְדְּלִיגָּעָ זָאָכָן ווָאָס
הַשֵּׁם יתברך טוֹט, אַונְז דָּעָר מַעֲנְצָשָׁה האט
תרעומות, ער מִינְטָה, מיִי יְדָע ווָאָס פָּאָר אָ
אָוּמְגָּלִיק אַיְזָ אַים דָּאָ גַּעַשְׁעָן, אַונְז ער האט
קְשִׁיאָס אַיְפָּן וּבָנוֹ של עַוְלָם: "פָּאָרוֹאָס בֵּין אַיך אָבָל
דוֹ מִיר אַזְוִי גַּעַטְוֹן? פָּאָרוֹאָס בֵּין אַיך אָבָל
יסּוּרִים?" - אַבער דָּעָר אַמְּתָה אַיז, אוֹז ווָעָר ס'קָּוקָט
שפערטער וויסט אוֹז אלְעָס אַיז לְטוּבָה - מַאתָה לָאָ
תְּצָא הַרְעָוֹת.

טִיטְשָׁן זַי - וראית את אחורי - שפערטער וועסט
דוֹ ערשות זעהן, וועסט דוֹ ערשות געוואויר ווערן
פאָרוֹאָס אַיך האָב דִּיך אַזְוִי גַּעַטְוֹן - ופָנִי - וווען
דוֹ קוּסְטָל לְכַתְּחִילָה, אַיז לאָ יְרָא - דָאָס זַעַטָּה
מען נישט - זַעַטָּה מען טָאָקָעָ נִישְׁט - קָעָן מען
אמָאל האָבָן אַקְשָׁיא חִילִילָה אוֹיפָה השם יתברך.
אַבער דָּעָר אַמְּתָה אַיז, אוֹז עַרְלִיכָּעָ אַיזְנָאָס
ווען נישט נתפְּעָל, אַונְז זַי גַּלְיְבָן אָפְּיָלוּ, כָּאָטָש
אוֹז זַי פָּאָרְשָׁטִיְיָעָן נִישְׁט.

(מתוך שיח קודש)

...אַמעְנְטָשׁ לְעַבְטָ, אַונְז ער ווִיסְט ווָאָס ס'אייז
גּוֹט - צוֹ ס'אייז גּוֹט אוֹז אַיך האָב אַטאָטָן, צוֹ אַיז
גּוֹט אוֹז אַיך האָב נִישְׁט קִיְּין אַטאָטָן, צוֹ אַיז בעסער
אוֹזְיָה, צוֹ אַיז בעסער אוֹזְיָה, צוֹ אַיז בעסער אוֹז אַיך
בֵּין אוֹיפָה צְרוֹתָה, צוֹ אַיז בעסער אוֹז אַיך בֵּין נִישְׁט
געַזְוָןְטָן, אַדְעָר אוֹז אַיך בֵּין יָאָ גַּעַזְוָןְטָן... - דָעָר
אייבערשטער פִּרְט דִּי ווּלְטָן, אַונְז ער אוֹז אַרְחוֹם
וחנָנוּ פָּאָר יְעָדָן אַידִישָׁן נְפָשָׁת, אַונְז דָאָס ווָאָס דָעָר

אין די עניינים, האבן אידישע קינדרער מיט-
געמאכט אין די פרייר-דיגע דורות אסאך מעור ווי
הוינט, אפילו הײַנט ווי שווער ס'קומט אָן, איז
לגבּי דעם עניינָות אָונָן דעם דחקות וואס אידישע
קינדרער האבן אָמָאל געלטָן, איז עס גארנישט
קײַן צו-גָּליַּיך.

(מרון שיח קודש)

מְדֹאָרֶךְ אִינְדָּעָרְהִים מְחֻזָּק צֹו זַיִן די בְּנֵי הַבַּתִּים,
מֵיְאָל נִישְׁתַּחֲוֵד זַיִן גַּעֲפָלָן בַּיְיָ זַיִךְ - הַשָּׁם יַתְבִּרְכֵּן
אַיִּז אָוֹנוֹ מְנַסְּהָ מִיט אַנְסִיּוֹן, וַיְיַלְּעֵד וַיְזַהֵּן צֹו
אוֹרָק אִין דַּבָּס מִצְבָּה וּעַל מִיר זַיִר פַּיוֹן וּוֵי אִידְעָלָע
אַיִּדְן פַּיְרָן זַיִר אוֹיפְּ.

אוֹדָאֵי מוֹזָעָן אַבִּיסָּל עַנְדְּעָרָן דִּי הַנְּהָגָת הַבַּתִּים,
אֶבְּעָר מְזַדְּרָאָרֶךְ צֹו לְעַבְּנָן מִיט בְּתַחְוּן...

וּבְכָתְבֵי הַקּוֹדֵשׁ נָאָמֵר

עֲלַתֵּב קָדוֹשׁ עֲרַבְינוּ הַקְּרָבָה לְבָחוּרִי חַעַד בְּתַחְיוֹת צַעַן הַקְּיִץ דְּעַנְתָּת שׁוּשָׁא

יום ב' ל'ס' תז"מ א' דראַח אַיְר ט'ז לְמַבְּדִי תְּשִׁס"א לְפָ'ק

בְּיָמֵי הַסְּפִירָה וּמִנְין, יַצְלִיחוּ בְּכָל עַנִּין, וּבְפָרָט בְּתוֹרָה דָּאִיקָּרִי קְנִין, בְּנֵי צִוְּן הַיקְרִים,
הַבָּחוּרִים וְהַנְּעָרִים, הַשׁוֹקְדִים עַל לִימּוֹדֵיהם, בְּכָל מִקְמוֹת מוֹשְׁבָתֵיהֶם, בִּישְׁבוּתֵינוּ דִי
בְּכָל אָתָר וְאָתָר, יַכְונְנֵם הָאָל בְּמָרוּם דָר.

הַנְּהָה בָּעֵת מִתְחִיל זָמֵן חָדֵש לְלִימּוֹדִים, וְזָהָמֵן גַּרְמָא לְהַתְחִדְשָׁה וְלְהַתְעַטָּר בּוּ בְּקִבְּלָת
עוֹמֶ"שׁ חְדָשָׁה בְּכָל תּוֹקֵף וּוֹזֵעַ, דְּהַכְּל בְּתֵר רִישָׁא גַּרְיָר וּמִנִּינִי מִתְבָּרְכִּין כָּל שִׁיתָּא יְרָחִי
דִּיאָתִי. וּסְגָולָה יִתְרִירָה נְודֻעָת לְהַנִּי יוֹמִי דְּסִפְרָה, שְׁהָן יִמְיָם אֲשֶׁר יִשְׁבַּת בָּהּ חָפֶץ
לְתִקְוָנִי גָּברָא, וּמִשְׁמַיָּא קַוְבִּין וּמִסְיָעִין טּוֹבָא לְכָל מִאן דְּבָעִי לְתַהְרָא אֶת מִדְותַי
וְלְהַזְדִּיכָךְ בְּקָדוֹשָׁה שֶׁל מַעַלָּה.

אוֹזָאת רָאוּתוֹ וּנוֹתֹן אֶל לְבִי לְעוֹרֵר אֶתְכֶם בְּהָאִי שְׁעַתָּא לְבּוֹא חַשּׁוֹן לְחַשּׁוֹב
חַשְׁבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם לְפִשְׁפָשׁ וּלְמַשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשִׂים וּלְחַקּוֹק קְבָלה בְּלָבֶל שְׁלָם לְלַכְתָּה בְּמַעְגָּלִי
צְדָקָה לְמַעַן שְׁמוֹ יְהָ.

bijter צריך ה' לזרז בעניינים שבין אדם לחברו, שידבר איש את רעהו בדרך הישר והרצוי ועל יعلا שום שנאה מא' על חברו חיללה.ומי האיש החפץ חיים ינצח לשונו מרע וشفתו מדבר דברים בטלים וליצנות, ועל יוציא מפיו דבר מגונה וגס ח"ז, כי אם יכלל דבריו במשפט ויבחר לשון צח וזק בעידנות ובאמני געם.

עוד אני מדבר בעניין לימוד תורה"ק. ה'ן דבר זה כבר נשאל לחכמים, מה יעשה הבן ויחכם ויתעלה בלימודיו. ואף אתה אמר לו, כי השומר את הזמניהם הקבועים בישיבה בסדרן מהשכמת הבוקר ועד ערב, יהי ד' עמו והוא איש מצילה. ואין לו לבחור בעולמו אלא ד"א של הלכה בין כותלי ביהמ"ד.

ולמען ים לבבו ברשפי אש שלחהבת י-ה, יקבע עתים يوم יומ אפ' לספרי חסידות, כי בזאת יתהלל המטהלל השבל וירוע אותו ית'. ואין לבנות את הזמן בקריאת כתבי עת (צייטונגען), אפילו הכתירים, דבאמת דלייעול הא ליעול בשרא דתורה"ה ומילוי דחסידותא.

ואף גם זאת במוטותא, להתאמץ לעסוק בתורת חסד זו תורה שלומדין עם הצעיריים או החלשים, איש את אחיו יעוזרו ויאמר לו חזק, ואז שכינה שroi' ביןיהם וזוכין לסייעתא דשמייא מרובה, כפי שקבלנו מאבוח"ק זי"ע.

ומה יפה אף נעים האי מילתא יקירה קדישא שנקבעה לאחרונה בתוככי ישיבתינו ה'ק, הוא הלימוד שעות רצופות בלי הפסק. כל המוסף והמורבה הרי זה משובח ומפאר, ומהם ילמדו ובן יעשו אותם שעדרין לא נמנעו על דבר מצוה רבה זו, ייחסו לשות ככח, ותבוא אליהם ברכה, שיתרומם קרנמ בהצלחה.

אשרי איש שישמעו וישם על לב את הדברים האלה בעידנא זו בראשית הזמן, ישמע חכם ויחכם עוד להוסיף לך טוב, והיה אם ראשיתו מוזהר בזיהירות נכונה, אחריתו ישגא מאר, ויצע ציען ויגמול שקידעה ולאילנא רברבא יתעדך דיהון מודין וمبرכין עלוהי ברוך שככה לו בעולמו, ונמצא שם שמיים מתאהב על ידו.

החותם באחוב וברכת צלח ורכב לכאו"א, מצפה לישועת ד'

תק' רתקי, גה' הילרכטאמ

טט טט טט

סגוליה גדולה

שכבר הועילה לכמה חוליות מסוכניות
בחולי הקורונה להוציאם ממוות לחיים

מדליקין נר לעילוי נשמת הרה"ק
רבי נפתלי צבי בן הרה"ק שלמה זי"ע

ולומדים משנהיות (בלי שם פרטום, כפי שהזכיר במצוותו הקדישה)
לעלוי נשמתה, ואומרים כמה פרקי תהילים, ומזכירים שם החולה
(או שאר בקשנות) מפנימיות הלב, באמונה טהורה בה, ובמשה
עבדו, ונושעים בתשועת עולמים

ניתן לשמע סיפוריים נפלאים
במערכת "קול צדיק" שלוחה 4 ➤ 2
מכמה וכמה חוליות קורונה שייצאו ממוות לחיים ביום
אליו ממש, לאחר שעשו כן"ל

אַתָּה קֹל צְדִיקָה

אייראפע

03303900472

לע"ג הגר"ח ר' משה דוד
בן הרה"ח ר' יצחק ע"ה

אעריךע

1646-585-2944

לע"ג הגר"ח ר' מנחם חהקלן
בן הרה"ח ר' אהרון שמואל ע"ה

ארה"ק ת"ז

03-9516188

זכות שבוע פרשת תזריע מצורע נתנדב

לעלוי זכר נשמת הרא"ק הרב ר' מנחם מענדל מוויטעבסק ז"ע

הרא"ק הרב ר' שמעלקא מניקלשבורג ז"ע

הגה"צ רבי עקיבא יוסף שלעזינגער זצוק"ל

אשר יום ההילולא שלהם חל בשבת קודש ב' דראש חודש איד

הוספות חדשות - שבוע פרשת תז"ט

לפי סדר הכנסון לערך

אַתָּה כָּל הַהֲדֻאָה וְהַשְׁמֹועָס בְּשְׁלוֹחָה 1

א. הילולא דעתיקיא - כ"ה נין - יומא דהילולא קדישא של מון והgra"ק הדברי חיים מנצח ז"ע. רבינו היל' מספר אדות דין תורה שפסק בעשרותו בוארשה ולא רצה לחתך דמים ע"ז בשום פנים. ומה שביאר בהזקנותו לモה שינה מדכו וגוטל סכומי עמק מאנשימים, ולעולם איו מסתפק במה שקיבל כבר.

ב. רבינו היל' חור סיפר כי הילולא אחר שנעלה למלאות מקום אביו ז"ע בהרגת העדה, אך' שלא היה אז בקרבת ים ההילולא, והזה ניכר שישין ליחס הילולא כי' ייט בין אין ארבין אין ארכא דעם דעם ארכא מען זו באצלאל'.

ג. רבינו היל' מספר אדות מה שמן הgra"ק הדברי חיים מנצח ז"ע היה אצל היל' הדמי מלובליין ז"ע בהיותו בן נ' שנים.

ד. רבינו היל' מדבר אחות הgra"ק רבינו מカリיז ז"ע שקיבל הדבנות בעיר צאנז לאחר הסתלקות אביו ז"ע, והטעם שלא קראו לו צאנזער רב אלא קרייזר.

ה. הווה"ח לר' מאיר בערנשטיין הי' מספר אדות של שנת תש"א - השנה הראשונה של נשיאות רבינו היל' ז"ע אבוי שיח' בימים התוראים של שנת תש"א.

ו. דברי קודש מוביינ היל' ז"ע ע"פ לה רשות ולא שלם וצדיק חון ונוטן, אחות הצדיקים קודשי' עליון שלו סכומי כסף מאנשימים ולא החזירום להם.

ז. סיפור שריר עם הווה"ח רב' איטשע בעגעש ע"ה שהולה סכום כסף לר宾ו היל' והעתקנים החשובים החזירוה לו בתקופת העשכנות בענין החבות, ושיח' שיחה לו אצל רבינו היל' אדotta זה כשנכנס אל היל' פ' תיקף בתקופת הנשיאות.

ח. שיח' דברים שאצל רבינו היל' היו יכולם לשמע שעדיין מוגדל שפלותו שהוא גורע ביותר ולא עשה מצוה מעדרו, ותיקף לאחר מכון היה אפשר לשמעו ממנה העכער שמעוס שכוחו לפועל ישועות לבני ישראל, וכן שמענו מרובתו היל' על מון הgra"ק מנצח ז"ע

שהיה מודבר מוגדל שפלותו שהוא החוטאaggi גדול ותיקף לאחר מכון היה יכול לומר "מלאכיהם און שפֿרַע ציטען פֿעַמִּיר".

ט. עניין מופת שפֿעל לר宾ו היל' בעת שפֿעל השושעה.

י. דברי קדש שאמרו לר宾ו היל' על מה ששאל את מון הgra"ק הדברי חיים מנצח ז"ע למה מבזבז כל מומונו לצדקה וחול' אל אמרו שאין

לUMB' יותר מהומש. והדברים הם בבחינת "זו היא אומר", ובפרי קדש שאמרו לר宾ו היל' על מה שמצוינו טורים הנביהה נענשה על

שוך לש"ר, ואילו על ארוח לא מצינו שנענש. ומה שהתבטא אחד הוסדים מושיריו דור הישן כשם מע אדברים. ומעשה בענין זה מחד החסדים שזכה עצמו לפיקודת ישעה וכשרהה של בנו הך מתאמץ מואד לפועל ישעה עבורי התנצל לפניו ע"ז, ומה שהשיבו רבינו.

יא. מה שהתבטא כי' מון אדר' מורה"ש זצוק'ל זי"ע על רביינו הך זי"ע: "איך מין או זיט דער צאנזער זיידע איז נאכניישט גמעוע איז באעל חסיד ווי זיין רב' נפתל".

יב. כי' מון אדר' מודה' זצוק'ל זי"ע מספר אהות עבדת הקדש של מון הגה'ק הדבר חיים מצאנז זי"ע במצות צקה, ומעשה נורא בענין זה באשה שחוזיאה ממנה שלא בידינו סכום כסף עבורי הנבנית שלו שלא היה לה כלום לתה לדידה הרכבים.

יג. רביינו הך' מספר שכגן והגה'ק מצאנז זי"ע למד בספה'ק בו ורקם וכורנות מונתנית הגדלה של כי' מון אדר' מורה"ש זצוק'ל זי"ע לפולין.

יד. חוזה על לשון קדש של בוני והך בכת'ק בו ורקם וכורנות מונתנית הגדלה של כי' מון אדר' מורה"ש זצוק'ל זי"ע לפולין בשנת תשלה' - חוזה על כתע הנושא בער' צאנז.

טו. תפירות זיקות ותחנונים של כי' מון אדר' מורה"ש זצוק'ל זי"ע על צין הגה'ק הדבר חיים מצאנז זי"ע בנסיעת הנ"ל. צז. רביינו הך' מספר אהות הה'ק רב' אלעזר רישא זי"ע שרתי'תם בילדותו והגה'ק מון הדבר חיים מצאנז זי"ע גדלו ביבתו וקרבו מואד, ועינן רוח הקדש שאירע ביריה.

יז. שיח קודש מלהבות אש שאמר רביינו הך' בסעודת הילולה קדישא של מון הגה'ק הדבר חיים מצאנז זי"ע באחד השנים, מדבר אהות יומם והילולה בעיר צאנז קודם המלחמה, ואודות המופתים הגדולים שפועל לבני ישראל, ומברא מנין בא לו הכה להזה, שלמד דעת את ישראל איך לעבד את ה' ואיך להציג את ביתם בראוי ובהזון.

יח. שיח דברים שדברים הללו נתקי'מו אצל רביינו הך' בעצמו שבעל ישועות לאלפים, ומאריך זכי'ו לשיחותיו הקדושים המלאים יראת ה' הטהורה. וקטע משיח קדש שעיקר מעת הציקים היא' ראתם האגדולה ומדיותיהם הטהורות, ומה שמשפיען תורה ובעודה לבני'.

יט. רביינו הך' מוכיח בקצתה בשיחה הנ'יל סי'ר מופת שפועל הגה'ק מצאנז לרORA ראות חדשות לחולה שלקה בריאותו והגיע עד שער מorth' רחל, ורביינו הך' מוסיף שזה היה נקמה בהרפה הרשות שדיבר דבר' עוזות.

כ. סי'ר המופת הנ'יל בארכיות על כל פרטיו ע"י כי' מון אדר' מורה"ש זצוק'ל זי"ע.

כא. לשון קדשו של רביינו אהות מעלה המספר סי'ורי צדיקים שמורער ע"ז ישועות, כתווער הסכמותו על ספר "שר המועלות לשלהה".

כו. והתערורות שראי'י לסיפור סי'ר הנ'יל בימינו אלה שהרבבה מנגנון' ל'קו רח'ל בראיותיהם זוקין ללחמי' שםיב, ע"י סי'ר הדברים מעוררים שוב את כה הישועה לפועל רפואה להחול' בנ'י'.

כב. רביינו הך' מספר אהות שיח קודש בין הה'ק רב' אהרן מקורי' זי"ע וריה'ק רב' ברוך מגארליך זי"ע וריה'ק כי' מון אדר' מורה"ש דראשן זי"ע על מה שמן הדבר חיים נסתכל בחודש ינין שאין אונמים בו תחנן.

כג. רביינו הך' מספר מה שאמרו הרבנית הצדיקות נחמה ע"ה בת הגה'ק מון הדבר חיים מצאנז זי"ע שהיה היה נוכחת בעת שאביה זי"ע סמך ידו סמוך להסתלקותו על כי' מון אדר' מורה"ש הרראשן זצוק'ל זי"ע ומסר לו הכה להחשפי' על בני ישראל תורה ויראת שמים. ולהמשיך לם ישועות הו'ן לדרך הטבע.

כד. מגן ומושיע להם ולבנייהם אהורייהם בכל דור ודור - סדר הסגולה כפי שעשאה חסדים ואנשי מעשה עד כה ונושאו בפ"ד: מדליקין נר לעילוי נשמות רביינו הך' נפתח צבי בן רביינו הך' שלמה,

ולומדין משנהוות לעילוי' נשמות הטהורה בלי' שום פרטום כפי שחבק בצוואתו הקדושה, ואומרים תהלים, ומזיבירין שם החוללה או כל בקשה אחרת שציביכין להיוושע בו. וכןון ג'ב' ליתן דרך לעילוי'

נשמות הטהורה בלי' שום פרטום כפי שחבק בצוואתו הקדושה.

כה. סי'ר פלאי מאברך שנושע ממושפט של שלטונו הרשע באלה'ק ע"י שעשה סגולה הנ'יל.

כו. סי'ר פלאי מאחד שראה ישועה משולשת אצל נו'ב' שהוצרפה לעבור טיפול אצל רופא, ע"י שעשה סגולה הנ'יל נפקד בפקודת ישועה בגין'נים שביקש באותה שעה.

כו. סי'ר פלאי מאחד שנטגלה אצל אישטו סימני חול' הקורונה רח'ל, והם כבר באים ביום שבידיעו הוא בחזקת סכנה, ולאחר שעשאה את הסגולה הנ'יל נעלם בתוכ' ימים כלא היה.

כח. סי'ר פלאי מאחד שלקה בחול' הנ'יל ולאחר שהחמיר מעצבו הוצרפו להכenisו לבית החולמים, ואחד מידידי'ו עשה עבורו את הסגולה הנ'יל, ולאחר ב' ימים השתפר מעצבו ושחררוו לביתה.

כט. סי'ר פלאי נסיך מאחד שעשאה סגולה הנ'יל עבורו את מקרובותיו שלקתה בחול' הנ'יל והיתה בבית החולמים במצב קשה, והועיל מיד שהורידו ההנשמה, ובס"ד מצבח משתרף לטובה מיום ליום.

ל. סיפור פלאי אחד שלקה בחוליו הנ"ל, ועוררו את בני המשפחה בעיר ש"פ לעשות את הסגנולה הנ"ל, וכי לפלא שלמהרת השתרפּ מצבו והיו יכולות להוריד ההונשה, ובפ"ד מצבו הולך ומשתרפּ לטיבה, כה יתן וכלה יוסף.

לא. סיפור פלאי ממש אלמנה קשייה המתוגרת באמעריקע, ובנה המתגורר בירושלים לכה בחוליו הקורונה וממצבו נעשה קשה מאד והוצרכו להנשימו ולהדרדיו, ומשך כמה ימים לא היה שום شيء במצבוי, וספרה את הדברים בצעיר וביגון לאחד ממכביה, ובעה עשה תיכף ומיד את הסגנולה לזכותו, וזה היה בער"פ, ומיד אחד שב"ק (בחומייש ושתוי) הגיע הבשרה טוביה שהורדן ההונשה, ולآخر שהאלמנה עשתה עצמה הסגנולה השתרפּ מצבו יותר וכבר היה יכול לדבר עמה בטלפון, וממצבו הולך ומשתרפּ בס"ד.

לב. אודות מה דיאתא בספה"ק תפארת שלמה שעיקר תעוגת הצדיקים בשמיים העליונים לאחר הסתקותם הוא להשפיע השפעות טובות לבני ישראל בעולם הזה. ואודות מה שכותב בפרשת יתרו שע"י שמיכרין את הצדיקים לדבר מהם מוגבל קדושתם ומועלם הרי זה מעורר שוב את זכותם הגדול. ואודות מה שאמור רבינו הך' בלאנדן בשנת תש"ג "דער וואס וועט זיך האלטן אין מיר וועל אץ קינימאל נישט פראלאן".

לג. הסיפור שהתבנאה הרה"ק רבי אהרן מבעלזא ז"ע על רבינו הך' גבעט באכנייע בשמחת תורה דשות תש"ג בחיתו בין י"א שנה: "ער איז אל לענידגען ספר תורה, ס' ווועט קומען ז'יט' ואס ער וועט בלאלטען ד' וועלט". ואודות בעדים אמנים שהיעיד על כה.

לד. אודות היסורים שסביר רבינו הך' בחיו לטובת בני ישראל להמשיך עבורים כל טוב ברוחניות וברגשיות.

לה. אודות מה שכותב רבינו הך' בהסכמה על ספר "שיר המעלות לשלו" בגודל מעלת המספר סיורי צדיקים שכולין לפעול ישועות ע"י, והצדיק מ吐עה ע"ז בשמיים העליונים, ומהמות כו משיפוי טובות על המספר.

לו. דברי קודש מליחות אש מרביבנו הך' שענין המופתים שאנו מספרים מעדיקים תלמידי בעש"ט הך' ותלמידי תלמידיהם עד ימינו אלה, אינם עיקר מועלם, ולא עשו אותם אלא מהתהדר בתורה שבעל ברקבם, אבל עיקר מועלם היא גודל עבדותם וגיינטם לעשות רצון קומו וחפץ צורם וגודל היראת שמיים שלם ומידותיהם הטובים, ומה שהשפייע תורה וקדושה לבני ישראל.

לו. כ"ק מון אדמור"ר מה"ש זצ"ל ז"ע מספר עני מופת שאירע אצל הגה"ק מצאנז א"ע שגילה בגודל מהותה שלו על חתן וכלה שם אחים. והדבר ונתרפס נואז ונתקדש שם שמיים בעולם. ופותח בתחילה שדברים אלו אכן אינם בכלל דור דור שצדיקים פועלו ישועות ומופתים מעלה מדור הטבע וההדיין אמונה טהורה בלבבות ישראל ואפיקו אצל מאדרענע מענטשן.

לה. מגן ומושיע לחם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור - סיפור שאירע בשבעה זה מאחד שחלה בחוליו הקורונה רח"ל זה כמו שביעות, והוא מוחobar להחמצן, ומואן דהו עורך את נו"ב לעשות לזכותו את הסגנולה של הדלקת נר לעילוי נשמה רבינו הך' ז"ע וכו', ובפ"ד יצא תיכף מכלל סכנה וההוריד החמצן, וממצבו הולך ומשתרפּ, כה יתן ה' וכלה יוסף.

לט. שיח קודש בעניין קדשות הדיבור. ורבינו הך' מtbodyא שקוות האדם על כל אביו וגידייו מכונינים נגדמצוות התורה, וכל הדיבור עומדים למעלה מכולם, ועוד מעלת השומר פי בטורתו וועסוק בו רק בתורה ועובדות הש"י, ווגדל מעלת הדיבור שאם מכירע את רעהו לכף' גות מקובלן דבריו בשמיים העליונים, ווגדל פגם המדבר דברים בטלים שמקצת ימיו רח"ל והוא מאיזורייו דלא תצת, ומאיתך המדבר דבריו קדושה בתורה ותפילה ועבדות הש"ת תיכף משפייען עליו מן השמיים ישתחזק בענמו.

מ. הילולא דעתך קיא - א' אייר - יומא דהילולא דעתך קדש של הרה"ק הרבי מונחים מעמד לוווענסק ז"ע. רבינו הך' מספר אודות כסיעתו יחד עם הרה"ק הבעל והטנא ז"ע לעילוא כדי לדבר עם הגאון הך' מווילזא זג'ל אודות דרך החסידות.

נא. רבינו הך' מסמך לסיפור הנ"ל סיפור שאירע בין השוחות של הגה"ק הביך טעם זצ"ל, ומה שאמור ע"ז הרה"ק משינאוא א"ע ואומר רבינו הך' בדבריו הך' יכולם להאמור גם על סיפור זה.

כללי השתמשות במערכת

5 עציירה זמנית באמצעות השמעה	5 דקוט קידמה
6 שלב אחד אחוריה	6 הودעה קדומות
7 חזרה להפקה קדומות	7 הודעה הבאה

6 שלב אחד אחוריה	6 הודעה קדומות
7 חזרה להפקה קדומות	7 הודעה הבאה

8 שניית אחוריה	10 שניית קידמה
9	5 דקוט אחוריה